

Maa nimeltä
HAMPAMPAM

Ville Hytönen
Kuvittanut Marja-Liisa Plats

TAMMI

Teksti © Ville Hytönen 2023
Kuvitus © Marja-Liisa Plats 2023
Teoskokonaisuus © Tekijät ja Tammi 2023
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä
Graafinen suunnittelu: Lille Santanen
ISBN 978-952-04-5613-9
Painettu EU:ssa

Maa nimeltä
HAMPAMPAM

Ville Hytönen
Kuvittanut Marja-Liisa Plats

Tammi • Helsinki

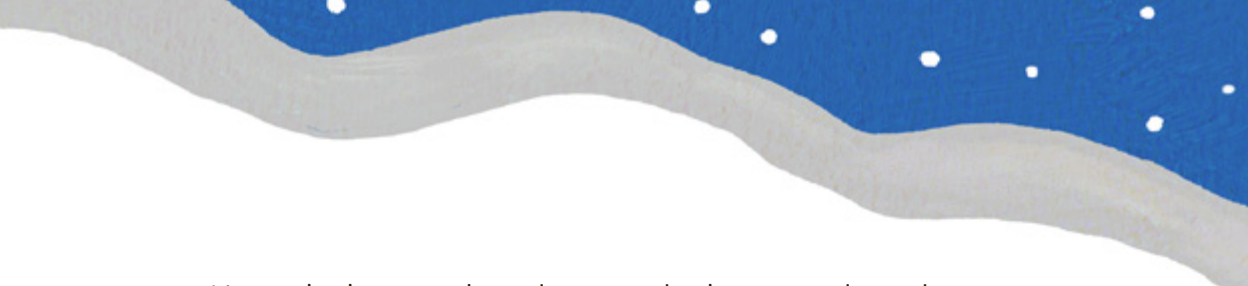

Puutyhti miettii, miksi iltaisin tulee aina niin ikävä toisia

Oli Hampampamin maassa, jossain kosteiden kaarnojen, sarnaisten vaarnajuurten alla tyyhti, aivan oikea ja ihana Puutyhti, suu kuin kanalla ja silmät soikeat, hoikat sormet ja oikeat koikeloiskoivet. Ja monella sanalla Puutyhti kertoi Hampampamin maasta tarinaa.

Tyyhtiä ei tuntenut kukaan, mutta jok'ikisen mukaan sen narinaiset tarut olivat iltasaduiksi parhaita. Harmaa Puutyhti kertoi ne juurille, puiden suurille maanalaisille oksille, jotka poikkesivat ajoittain maan päällä puina sun muina pensaina. Nuo kelmeät ja värittömät loimet, kuin maahisten koivet, kertoivat yht'kaikki tyyhtin satatuhatta tarinaa pitkin Hampampamia.

Vaan miksi kertoi tyyhti sadut nuo sadat, kun tarinoiden radat ja evät olivat niin erinevät? ”Tiedättehän, joka kevät Hampampamin maa tuli ihmislasten uniin”, tyyhti sanoi, ”niin, kerrattiin unessa, että Hampampam oli joka kerta eri verta, erilainen aina, tiistaina ja perjantaina.”

Millainen oli maa nimeltä Hampampam, ja mistä sen piti kertoman? Tuo pöhköpuheista ja tuhinatöhköistä kasvanut maa alkaa autiomaasta metsän takaa. Siellä nojui vuoristojärvi, jossa vesi lojui haisten, ja jättimäiset kärpäset putosivat veteen, TAM! Aivan metsän eteen. Siitä syntyi muhea maa ipanaisten, HAM-PAM-PAM.

Joskus Hampampam-maassa kasvoi hevossaassa viikunoita, kurpitsoitu kengissä ja köynnöksissä kaalipiirakoita. Toisinaan muinaiset puut olivat nougat'ta, sukat suklaata, linnunsulkia hiukset ja ketunviikset kinuskia. Lakkia ei ollut päässä kellään, vaikka kämmenellä saattoi kantaa kymmentäkin hattua. Saattoi sattua, että ilman päähinettä kulki kuningaskin, vaikka kasvomaskin muisti ottaa mukaansa.

Puutyhti tiesi, että Hampampamin maa oli kummallisin koskaan mitä tietää saattaa tahi voi sietää. Asukitkin siellä olivat hassuja, sitä ei tyyhti kiellä. Pitkin poikin tiellä ne makasivat, lakaisivat navastaan nöyhiä, saivat ihan pöyhiä, aivastivat niin että rantalaivat lähtivät lipettiin. Tai niin ainakin kerrottiin.

”En aloita niittykarsinoista, en helmeilevistä soista, joista nousi ylväitä vaskisia pylviäitä. Mutta sen kerron, että kun iltaisin piltit nukkumaan menevät kiltit, tulee usein ikävä toista. Se on aina vähän semmoista, että yksin on vaikea saada unta, kun ajatuksia on tuhatkunta.”

Silloin Puutyyhti laittaa Hampampamin santaa alle peiton, voi sinne oikeastaan kantaa suoraan satumaan rantaa, sillä rannan hiekkaan on jäänyt paljon unta mitä antaa. "Unen luode ja vuoksi, unimaan lunta lapsen silmään juoksi", vihelsi tyyhti puinen, hentoluinen.

Niin värähti lapsen silmäluomi, kun Hampampam tärähti, häipyi huoli. Loikki lapsi tyydyn alta kohti valtavaa maata. "Pois alta!"

Soi pasuuna taivaan poikki, kun lapsi koikkelehti ja loikki, ja Hampampamin jokainen lehti näytti kutsuvalta.

KIELELLISTÄ JA KUVALLISTA ILOTULITUSTA SUOMALAIS-VIROLAISENA YHTEISTYÖNÄ!

Hölynpölyn maa nimeltä Hampampam on mielikuvitusmaa, jossa asustaa kaikenkarvaisia olentoja, kuten Rauskinpoika Kontiainen, Puutyyhti, pienet koivistolaiset, sairasteleva Opossumi Possumi, Hilpi-niminen tilhi ja karrelle palaneiden puiden takana nokisissa luolissa asuva Liepo. Poikkeuksellisen nautinnollisen teoksesta tekee sen kauttaaltaan runollinen kieli. Hampampamin tarinoita ei voi kuvailla, ne pitää itse kokea – mieluiten ääneen luettuna!

Nonsense-perinteestä inspiraatiota ammentava teos asettuu tukevasti itämerensuomalaiseen maisemaan, joka on pienessä virolaisessa majakkakylässä asuvalle Ville Hytöselle monitahoisesti tuttu. Hytönen on monipuolinen kirjailija, jonka tuotantoon kuuluu romaaneja, runoja, esseitä, aforismeja ja lastenkirjoja. Kuvituksesta vastaa Marja-Liisa Plats, yksi Viron eturivin kuvittajista. Koolibri-kustantamo julkaisee teoksen samaan aikaan viroksi Kadri Jaanitsin kääntämänä.

9 789520 456139

www.tammi.fi

L85.2

ISBN 978-952-04-5613-9